

GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE
negende enkelvoudige belastingkamer

25 februari 2000

nummer BK-97/20200

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur, het hoofd van eenheid Particulieren/Ondernemingen Y van de Belastingdienst, betreffende na te noemen aanslag.

1. Aanslag en bezwaar

1.1. Aan belanghebbende is voor het jaar 1995 een aanslag in de inkomstenbelasting en de premie volksverzekeringen opgelegd, met dagtekening 30 juni 1997, naar een belastbaar inkomen van f 123.500.

1.2. De aanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, door de Inspecteur bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

2. Loop van het geding

2.1. Belanghebbende is van bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 80. De Inspecteur heeft een verzoogschrift ingediend.

2.2. Er hebben twee mondelinge behandelingen van de zaak plaatsgevonden.

2.2.1. De eerste mondelinge behandeling heeft plaatsgehad te Den Haag ter zitting van 22 januari 1999, alwaar zijn verschenen namens belanghebbende mr. A, advocaat en procureur te W, en namens de Inspecteur mr. B tot zijn bijstand vergezeld van C en D.

2.2.2. Ter zitting is van de zijde van belanghebbende een pleitnota voorgedragen en overgelegd. De inhoud van de pleitnota moet als hier ingelast worden aangemerkt.

2.2.3. Voorts is ter zitting van de zijde van belanghebbende een stuk van vijftwintig pagina's overgelegd, zulks zonder bezwaar van de Inspecteur, aan wie ter zitting de gelegenheid is gegeven van de inhoud van het stuk kennis te nemen en zich daarover uit te laten. Het stuk, waarvan de inhoud eveneens als hier ingelast moet worden aangemerkt, is door de griffier als zodanig gekenmerkt.

2.2.4. Naar aanleiding van het door het Hof tot de Inspecteur gerichte verzoek een nadere schriftelijke reactie te geven heeft tussen het Hof en partijen, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 14 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, een briefwisseling plaatsgevonden.

2.2.5. De tweede mondelinge behandeling heeft plaatsgehad te Den Haag ter zitting van 27 augustus 1999, alwaar zijn verschenen belanghebbende en zijn gemachtigde, mr. A en namens de Inspecteur mr. B.

2.2.6. Aan het slot van die zitting is met partijen afgesproken dat zij, alvorens het Hof - zonder nadere mondelinge behandeling - schriftelijk uitspraak doet, nog drie weken de gelegenheid krijgen te trachten door nader overleg met elkaar tot overeenstemming te komen. Bij brief van 20 september 1999 heeft de Inspecteur meegedeeld dat partijen niet erin zijn geslaagd een compromis te sluiten.

3. Vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het geding en het op de beide zittingen verhandelde is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende weersproken, het volgende komen vast te staan:

3.1. Belanghebbende hield zich bezig, zo ook in het onderhavige belastingjaar (1995), met de exploitatie - in de vorm van een eenmanszaak - van een coffeeshop, onder de naam "E". De bedrijfsactiviteiten bestonden onder andere in de verkoop van niet-alcoholische dranken en van softdrugs.

3.2. In zijn aangifte inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen voor 1995 heeft belanghebbende aan winst uit onderneming een bedrag van f 31.845 aangegeven. Hij heeft zijn belastbare inkomen becijferd op f 21.024.

3.3. Uit de bij die aangifte gevoegde winst- en verliesrekening blijkt dat belanghebbende voor 1995 een bedrag van f 31.200 en voor 1994 een bedrag van f 30.000 aan met de handel in softdrugs behaalde opbrengsten heeft verantwoord. De omzetten zijn als volgt omschreven: "Provisie hhp-producten".

3.4. Blijkens de jaarrekening 1996 heeft belanghebbende voor dat jaar een bedrag van f 31.200 aan omzet softdrugs verantwoord.

3.5. Op 29 december 1996 hebben vanwege de Inspecteur twee ambtenaren, C en D, het bedrijf van belanghebbende bezocht, in het kader van een zogeheten waarneming ter plaatse. Uit het van dat bezoek door C gemaakte verslag kan het volgende worden aangehaald:

"(...)

Het bezoek werd afgelegd om enige bedrijfsmatige informatie over de onderneming te verzamelen. Tevens is beoordeeld of een aantal administratieve verplichtingen - met name artikel 47b en artikel 52 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen - nageleefd worden.

(...)

Op het bezoekadres hebben wij met dhr. X gesproken.

Daar wij reeds meerdere malen bij deze ondernemer op bezoek zijn geweest, hebben wij ons beperkt tot de onderstaande onderwerpen.

(...)

Omzet softdrugs

De ondernemer krijgt provisie voor de verkoop van softdrugs. De heer X wilde vooralsnog geen gegevens geven over degene die hem de provisie verstrekt. Wij hebben de heer X medegedeeld dat indien hij de identiteit van deze persoon niet prijs geeft hijzelf verantwoordelijk wordt gehouden voor de gehele behaalde omzet softdrugs in de onderneming. Hierbij verwijs ik naar de hierover beschikbare jurisprudentie (BNB 1995/231).

(...)"

3.6. Bij brief van 12 mei 1997 bericht de Inspecteur belanghebbende het volgende:

“(…)

In de jaren tot en met 1995 heeft u slechts een bedrag aan provisie wegens de verkoop van softdrugs in uw inkomen opgenomen. U stelde dat u voor een derde deze handelswaar in uw onderneming verkocht. Verdere gegevens kon of wilde u niet geven omtrent de identiteit van deze huisdealer. Middels diverse besprekingen hebben wij u duidelijk gemaakt dat u verantwoordelijk bent voor de in uw zaak behaalde omzet indien u geen nadere informatie verstrekt (BNB 1995/231). De behaalde omzet softdrugs zou dan door ons vastgesteld worden. Ik verwijs hierbij naar ons rapport van 8 januari 1997 en onze bespreking op 28 januari 1997. Tot op heden heb ik echter niets meer van u mogen vernemen. Daarom tel ik bij f 100.000,-.

(…)

Ik stel het belastbaar inkomen over 1995 nader vast op f 123.500,-.

(…)”

3.7. Bij de regeling van de onderwerpelijke aanslag heeft de Inspecteur het standpunt ingenomen dat belanghebbende wat betreft zijn activiteiten met softdrugs ten minste f 100.000 te weinig aan winst heeft aangegeven. De correctie van f 100.000 resulteerde, tezamen met een - niet in geschil zijnde - correctie van f 2.476 (weigering extra startersaftrek), in een nader vastgesteld belastbaar inkomen van f 123.500. Bij de bestreden uitspraak heeft de Inspecteur de aanslag gehandhaafd.

3.8. Uit het op de eerste zitting door belanghebbende overgelegde cijfermatige overzicht, zijnde - naar zeggen van belanghebbende - de kasadministratie over 1995, blijkt dat elke week sprake is van dezelfde omzet/inkoop softdrugs, te weten respectievelijk f 1.200 en f 600. Belanghebbende heeft op de eerste zitting desgevraagd verklaard dat zulks ook geldt voor elke week in 1994 en in 1996.

3.9. In de aanvulling op zijn beroepschrift geeft belanghebbende onder andere het volgende aan:

“(…)”

Ten onrechte heeft de Inspecteur gesteld dat de (beperkte) handel in softdrugs gedurende het tijdvak 1995 zou zijn gedreven voor rekening van een derde en niet door belanghebbende. Belanghebbende voerde in 1995 voor eigen rekening 'E' (...). De winst uit onderneming in 1995 werd door belanghebbende behaald (...) uit de verkoop van hennep houdende producten (omzet f 31.200,--) (...). De hennep houdende producten zijn geleverd door derden. Na de aflevering zijn deze producten in het genoemde pand voor rekening en risico van belanghebbende verkocht. Als juist zou zijn dat de handel in soft drugs voor rekening van een 'huisdealer' is gedreven, dan zou belanghebbende zeker geen opbrengst van de handel in soft drugs in zijn aangifte hebben opgegeven.
(...)"

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen

4.1. Partijen houdt verdeeld het antwoord op de vraag of de Inspecteur terecht de correctie ad f 100.000 heeft toegepast, welke vraag belanghebbende ontkennend en de Inspecteur bevestigend beantwoordt.

4.2. Voor de standpunten van partijen en de gronden waarop zij hun standpunten doen steunen wordt verwezen naar de stukken, waaronder de pleitnota van belanghebbende. Partijen hebben hun standpunten op de beide zittingen toegelicht.

4.3. Aan het slot van de aanvulling op zijn beroepschrift heeft belanghebbende aangegeven dat hij aanbiedt aan de hand van boeken en andere bescheiden aan te tonen dat de aanslag onjuist is. Op de eerste zitting heeft belanghebbende desgevraagd te kennen gegeven dat aan dat aanbod is voldaan met het ter zitting overgelegde cijfermatige overzicht.

5. Overwegingen omtrent het geschil

5.1. Het Hof stelt voorop het alleszins aannemelijk te achten, gelet op de vaststaande feiten - in onderlinge samenhang gezien -, enerzijds dat belanghebbende diverse keren tegenover ambtenaren van de Inspecteur heeft verklaard en zulks tot aan de indiening van het beroepschrift heeft volgehouden dat de softdrugs in de coffeeshop niet op zijn naam

en voor zijn rekening werden verkocht en anderzijds dat belanghebbende herhaaldelijk van de kant van de Inspecteur is verzocht de naam van de leverancier (huisdealer dan wel opdrachtgever) te noemen. Belanghebbende heeft het tegendeel niet aangetoond.

5.2. Omdat belanghebbende, naar vaststaat, desgevraagd nimmer de naam van de leverancier heeft genoemd, is het Hof met de Inspecteur van oordeel dat belanghebbende niet heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 47, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, zodat op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, van die wet de bewijslast wordt omgekeerd. Belanghebbende dient dus overtuigend aan te tonen dat en in hoeverre de aanslag te hoog is vastgesteld.

5.3. Aan het overwogene in 5.2 doet naar 's Hof's oordeel niet af de omstandigheid dat belanghebbende in beroep op zijn verklaring is teruggekomen dan wel heeft ontkend ooit die verklaring te hebben gedaan (vgl. HR 7 juni 1995, nummer 29.246, BNB 1995/231).

5.4. Belanghebbende is naar 's Hof's oordeel niet erin geslaagd het van hem te verlangen bewijs te leveren. Bij de oordeelsvorming heeft het Hof mede in aanmerking genomen dat belanghebbende in beroep te kennen heeft gegeven dat de verkoop van softdrugs eertijds steeds op zijn naam en voor zijn rekening is geschied en dat dus nimmer sprake is geweest van een verkoop door een huisdealer of een verkoop op provisie-basis.

5.5. Die laatste verklaring van belanghebbende, aan de juistheid waarvan het Hof overigens niet twijfelt, wettigt op zichzelf al het door belanghebbende niet ontzenuwde vermoeden, in het licht van de vaststaande feiten en het overwogene in 5.6, dat belanghebbende een aanzienlijk deel van zijn drugsomzet heeft verzwegen. Los daarvan past de door belanghebbende gegeven administratieve verantwoording - elke week, ten minste drie jaar lang, een netto opbrengst van f 600 - als zodanig niet bij een verkoop op eigen naam en voor eigen rekening. Voor die inconsistentie heeft belanghebbende geen afdoende verklaring gegeven.

5.6. Met betrekking tot de hoogte van de toegepaste correctie overweegt het Hof dat die is gebaseerd, anders dan belanghebbende heeft gesteld, op een alleszins redelijke en zeker geen willekeurige schatting. De Inspecteur heeft, door belanghebbende niet of

onvoldoende weersproken, gesteld dat uit onderzoek is gebleken dat vergelijkbare coffeeshops een drugs-omzet tussen f 900.000 en f 1.400.000 genereren (brief d.d. 25 februari 1999) en dat de brutowinst 100 percent bedraagt (vertoogschrift). Met de Inspecteur is het Hof van oordeel dat het ervoor moet worden gehouden dat de winstcorrectie ad f 100.000 zelfs aan de lage kant is. Belanghebbende heeft op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat dit in werkelijkheid anders ligt.

5.7. Het Hof hecht eraan erop te wijzen dat belanghebbende geen feiten en omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt op grond waarvan zou kunnen worden geoordeeld, althans het Hof acht niet aannemelijk, 1) dat de Inspecteur door het vragen van de naam van de leverancier enige rechtsregel heeft geschonden, 2) dat belanghebbende een onaanvaardbaar risico had gelopen, indien hij de naam had genoemd, en 3) dat belanghebbende de verklaring dat de softdrugs op zijn naam en voor zijn rekening zijn verkocht, heeft gedaan vanwege het risico dat hij dacht te lopen met het noemen van de naam.

5.8. Belanghebbende heeft naar 's Hofs oordeel evenmin feiten en omstandigheden aannemelijk gemaakt, tegenover de gemotiveerde betwisting door de Inspecteur, dat hij er in redelijkheid op mocht vertrouwen dat de Inspecteur hem niet om de naam van de leverancier zou vragen. Ook overigens is niet gebleken dat de Inspecteur met de toepassing van de in geding zijnde correctie het vertrouwensbeginsel of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur heeft geschonden.

5.9. Het vorenoverwogene brengt mee dat belanghebbendes beroep ongegrond is. De uitspraak waarvan beroep moet worden bevestigd. Bijgevolg moet worden beslist als na te melden.

6. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

7. Beslissing

Het Gerechtshof bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld op 25 februari 2000 door mr. U.E. Tromp, raadsheer, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. M.J.M.S. Den Haan-van Balkom. Op dezelfde dag is de beslissing in het openbaar uitgesproken.

Den Haan-Van Balkom

Tromp

Afschriften aangetekend
aan partijen verzonden: 25 FEB. 2000

Voor afschrift,
De Griffier van het Gerechtshof
te 's-Gravenhage